

Хто такий Антихрист?

Categories : [Важкі питання](#)

Date : 01/02/2018

Питання: Хто такий Антихрист? Чому Католицька Церква так мало про нього говорить, хоча він присутній у Святому Письмі? Чи буде це лідер якогось світового руху? Коли настане його час і чи збігається він із глобалізацією?

Відповідь: Дати відповідь на питання про Антихриста нелегко, оскільки навколо цього персонажа існує безліч інтерпретацій. Відзначимо зразу, що Апокаліпсис (Одкровення), де згадується Антихрист, не слід тлумачити буквально. Йдеться про образне бачення, а образи потребують пояснень.

Пропонуємо дві інтерпретації Антихриста: першу — з «Біблійного словника» Маккензі і другу — з коментаря так званої Єрусалимської Біблії.

Згідно з першою інтерпретацією, Антихрист — це уособлення сили, ворожої до Христа. Вона проходить крізь всю історію і завжди актуальна.

Цитуємо зі словника:

«Образ Антихриста був витлумачений різними способами, але існують вагомі підстави для того, щоб поставити під сумнів дуже популярну колись версію, згідно з якою Антихрист це реальна історична есхатологічна особа. В Одкровенні святого Йоана Богослова зв'язок звіра з Римом занадто тісний, аби представляти щось крім імператорської влади, яка переслідувала християн; що стосується числа 666, то не було запропоновано кращого тлумачення, ніж те, згідно з яким воно є сумою числового значення букв, що складають ім'я Цезаря Нерона (KSR NRW), імператора, який правив у період від 54 по 68 рік: він був першим, хто засудив християн на смерть.

У розумінні апостола Павла “людина гріха” вже перебуває в дії. Згадки, що містяться в 1 і 2 Посланнях святого апостола Йоана, судячи з усього, також звернені до перших християн, які думали, що Антихрист — постать есхатологічна. Є безліч антихристів, і кожен, хто відкидає Ісуса, — антихрист. Швидше, антихрист — це уособлення сил зла, які іноді можуть втілитися в окремі особистості — як тепер, так і в майбутньому. Озлобленість антихриста охарактеризована рисами, які можуть навести на думку про лукавство диявола: але мова скоріше про поетичні прийоми, ніж про твердження, ніби

антихрист одержимий дияволом, і тим більше ніби він є уособленням диявола».

Згідно з «Єрусалимською Біблією», Антихрист — це фігура, яка з'явиться в кінці часів. Антихрист — це, за словами св.Павла, «той супротивник, який зноситься понад усе, що зветься Богом чи святощами, так що сяде сам у храмі Божім і видаватиме себе за Бога» (2 Сол 2,4).

Супротивник: тобто відступництво буде викликано тим, хто заявить себе великим противником Бога. Це нечестивець за визначенням, «людина гріха», призначена на смерть, буквально — «син погибелі»: «син ночі, син п'єми». Це противник Бога, описаний термінологією пророка Даниїла, яку він застосовує стосовно Антіоха Епіфана: «І буде робити той цар за своїм уподобанням, і підійметься, і височенням Він стане понад усякого бога, і на Бога богів говоритиме дивні речі, і матиме успіх, аж поки не здійсниться гнів: бо, що зумовлено, то виповниться».

У християнській традиції, під впливом Книги пророка Даниїла, цей противник отримав ім'я Антихрист. Він зображується як особистість, яка з'явиться в кінці часів (у той час як сатана, знаряддя якого є Антихрист, діє вже зараз «потай»), переслідуючи і зваблюючи віруючих, аж до останнього великого випробування, якому покладе кінець повернення Христа. «Бо встануть лжехристи та ложні пророки, які чинитимуть великі знаки й чуда, щоб, коли можна, звести навіть і вибраних» (Мт 24,24). Ось як описано Антихриста в Апокаліпсисі св.Йоана (13, 1-8): «І побачив я звіра, що виходив з моря, маючи десять рогів і сім голів, і на рогах його десять діядем, і на головах його імена блюзнірські. А звір, що бачив я, був подібний до барса, ноги ж — як у ведмедя, а паща його — як паща лева. І дав йому дракон силу свою і престол свій і владу велику. Одна з голів його мов забита на смерть, і рана смерті її загоєна. І дивувалася вся земля за звіром; і поклонилися драконові, бо владу дав звірові, і поклонилися звірові, кажучи: "Хто подібний до звіра, і хто спроможний воювати з ним?" Дано йому уста, що говорили великості та блюзнірства, і дано йому владу — діяти сорок два місяці. І розкрив уста свої для блюзнірства проти Бога — блюзнити на ім'я його і скинію його і тих, що на небесах живуть. Дано йому вести війну проти святих і перемогти їх; і дано йому владу над кожним племенем і людністю і язиком і народом. Поклоняться йому всі, що мешкають на землі, чиї не записано імена в книзі життя в Агнця заколеного, від заснування світу».

Папа Бенедикт XVI згадує про антихриста в своїй енцикліці «Spe salvi» (19), дослівно цитуючи німецького філософа Еммануїла Канта:

«Якщо коли-небудь християнству судилося втратити гідність любові [...], то антипатія і огида до нього стануть панівним способом мислення і антихрист [...] почне своє (ймовірно, засноване на страху і корисливості) недовге правління».

Кардинал Діас, Папський легат на святкуванні 150-річчя об'явлення Лурдської Богоматері, сказав такі слова:

«Пресвята Діва Марія, яка зійшла з Небес як мати, сильно хвилюється за своїх дітей... Вона з'явилася в гроті Масаб'єль, який у той час являв собою болото, біля якого паслися свині. І саме там Вона побажала створити святилище, вказавши, що благодать і милосердя Бога перевершують убоге болото людських гріхів. Поблизу об'явлення Пресвята Діва влаштувала джерело щедрої та чистої води, яку паломники п'ють і розвозять по всьому світу. Вона означає бажання нашої ніжної Матері, щоб її любов і порятунок її Сина досягли країв землі. Нарешті, з цього благословенного грота Діва

Марія звернулася з наполегливим закликом до молитви та покаяння, щоб випросити навернення бідних грішників. Після об'явлень у Лурді Богоматір не припинила проявляти в усьому світі своє материнське занепокоєння про долю людства. У різних явленнях Вона просила про молитви і покаяння за навернення грішників, оскільки передбачала духовний крах деяких країн, страждання, яких мав зазнати Святіший Отець, загальне ослаблення християнської віри, випробування Церкви, а також прихід Антихриста і його спроби замінити собою Бога в житті людей: ці спроби, незважаючи на їх блискучий успіх, все ж приречені на крах».

Далі кардинал Діас сказав:

«Тут, у Лурді, як і всюди у світі, Діва Марія плете величезну мережу в своїх духовних синах і дочках, — щоб підготувати потужну атаку проти сил зла в усьому світі, аби покласти йому край і підготувати остаточну перемогу її божественного Сина Ісуса Христа. Сьогодні Діва Марія ще раз запрошує нас вступити в її воїнство для боротьби проти сил зла. Боротьба між Богом і Його противником завжди жорстока, і сьогодні ще більш жорстока, ніж за часів Бернадети, 150 років тому», — донині «ця боротьба залишає після себе численні жертви».

Потім кардинал Діас повторив, слідом за Папою Войтилою, його слова, сказані 1976 року, незадовго до обрання Папою:

«Сьогодні ми бачимо найбільшу битву, яку коли-небудь бачило людство. Не думаю, що християнська громада до кінця це зрозуміла. Ми стоїмо перед лицем остаточної боротьби між Церквою і Анти-Церквою, між Євангелієм і анти-Євангелієм».

Підводячи підсумок усьому сказаному, додамо, що тлумачення, дані словником Маккензі і «Єрусалимською Біблією», не суперечать одне одному. Антихрист завжди діяв протягом людської історії. Але в кінці часів він з'явиться також як певна особа. Ми не знаємо, чи настав уже цей момент. Не виключено, що такі явища сучасного світу, як глобалізація, можуть бути використані, наприклад, на політичному рівні, як хитрість для насадження зла. Це залежить від людей і від їхньої доброї волі.

[Дивенсвіт](#), за матеріалами [Радио Ватикана](#)